GOLDEN RESEARCH THOUGHTS

ISSN: 2231-5063
IMPACT FACTOR : 4.6052 (UIF)
VOLUME - 9 | ISSUE - 12 | JUNE – 2020

ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕವಲೆತ್ತಿನಾಟ

ಡಾ:ಕಾಳಿಂಗ ಡಿ ಗೊಳಸಂಗಿ
ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಶ್ರೀ ಚ ಚ ಹೆಬ್ಬಾಳ ಸರಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು , ಗೊಳಸಂಗಿ.

ಮನುಷ್ಯನು ಬದುಕುವದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಡಿಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆಯುತ್ತ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಿಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ವಿಶೇಷ ಕಲೆಯನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಉಳ್ಳವರಿಂದ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆ ಕಾಳು ಕಡಿ ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುವ ಜನಪದ ಮನರಂಜಕರಲ್ಲಿ ಕವಲೆತ್ತಿನವರ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಒಂದು.

ಪ್ರಾಣಿ ಸಂವಾಹನಾ ಕಲಾಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಕವಲೆತ್ತಿನವರ ಆಟವು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮನರಂಜನಾ ಕಲೆ ಆಕಳು ಮತ್ತು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಆಟವನ್ನಾಡಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವ ಕವಲೆತ್ತಿನವರನ್ನು ತೌಕಿಕ ವೃತ್ತಿ ಕಲಾವಿದರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅರೆ ಅಲೆಮಾರಿ ಜನಾಂಗವಾದ ಇವರು ವಿಜಯಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿರುವರು. ಇವರನ್ನು ಗಂಗೆತ್ತಿನವರು, ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ಕೋಲೆಬಸವ, ಬುರ್ ಬುರ್ ಬಸವಣ್ಣ, ಬುಗು ಬುಗು ಬಸವಣ್ಣ ಎಂದೆಲ್ಲ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರ್ನಾಕದಲ್ಲಿರುವ ಗೊಲ್ಲರು ತೆಲಗು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವದರಿಂದ ಇವರು ಆಂಧ್ರ ಮೂಲದವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕವಲೆತ್ತು ಅಥವಾ ಕಪಿಲೆತ್ತು ಅಂದರೆ ಆಟ ಆಡಿಸುವವನ ಮಾತಿಗೆ, ಡೋಲಿನ ಗತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗೋಣು ಹಾಕುವ ಎತ್ತಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಹೆಸರುಂಟು. ಮೊದಮೊದಲು ಆಕಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಉಪಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಗೊಲ್ಲರನ್ನು "ಗೋ(ಆಕಳು) ಪಾಲ, ಗೋವಳ, ಗೊಲ್ಲಳ

ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಗೊಲ್ಲಳವೇ 'ಗೊಲ್ಲ' ಎಂದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬದಿರುತ್ತದೆ. ಗೊಲ್ಲ = ಗೊಲ್ಲಳ (ದ್ಬ) ಗೋವಳ" ೧ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಿಟಲ್ ಶಬ್ದಕೊಶದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

"ಖಿಜ ಟಿಚಿಟಜ ಉಠಟಟಚಿ ನ ಟಜಡಿತಜಜ ಜಿಡಿಠಟ ಖಚಿಛಿಇಡಿುಣ ಉಠತಚಿಟಚಿ ಠಡಿ ಉಠಠಿಚಿಟಚಿ ಫಘುಛಿ ಖುಠಟುಜಿುಫ ಛಿಠತಿ ಎಜಡಿಜ ಣಖಜ ಣಡಿಚಿಜುಣುಠಟಚಿಟ ಠಛಿಛಿಣಾಠಿಚಿಣುಠಟ ಠಜಿ ಣಖು ಛಿಭಿಣಜ ನ ಟಜಟಿಜುಟಿಠ ಠಜಿ ಛಿಠತಿ' ಚಿಟಿಜ ಎಣ ಠಿಡಿಠಜಣಾಛಿಣ"೨ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮೈಸೂರ ಗೇಟಿಯರ್‌ರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕವಲೆತ್ತಿನವರಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವರನ್ನು ಊರ ಕವಲೆತ್ತಿವನರು ಮತ್ತು ಕಾಡು ಕವಲೆತ್ತಿನವರೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಊರ ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ಭೂಮಿ ಸೀಮಿ ಹಿಡಿದು ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುತ್ತ, ಊರಲ್ಲಿಯ ಆಕಳುಗಳನ್ನು ಅರಸನ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತ, ಜೊತೆಗೆ ಅರಸನ ಬೀಗ ಮುದ್ರೆ ಕಾಯುವ ಕಾರ್ಯ ಇವರಿಗೆ ಇತ್ತಂತೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಊರ ಕವಲೆತ್ತಿನವರೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕುರಿ, ಕೋಳಿ, ಆಕಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವ ಗೊಲ್ಲರನ್ನು ಕಾಡು ಕವಲೆತ್ತಿವರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಇವರು ಕೈಗೊಂಡ ಕಸುಬುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಾಶಿಸುವ ಗೊಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಗೊಲ್ಲರು, ಹನುಮಗೊಲ್ಲರು, ಅಡವಿ ಗೊಲ್ಲರು, ಶಾಸ್ತ್ರಗೊಲ್ಲರು, (ಹಾವುಗೊಲ್ಲರು) ಚಿಟ್ಟೆಗೊಲ್ಲರು, ದೂದಿ ಗೊಲ್ಲರು, ಚಾಪಿಗೊಲ್ಲರು ಮುಂತಾದವರು ಅಡವಿಗೊಲ್ಲರು ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಜನಾಂಗವಾಗಿದೆ. ವಿಜಯಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳದಲ್ಲಿ ಹನುಮಗೊಲ್ಲರು ವಾಶಿಸುವದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕವಲೆತ್ತಿನವರು 'ರಾಮೇಗೌಡ' ಎಂಬುವರ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ಗಂಗೆತ್ತಿನವರು, ಬಸವಣ್ಣನವರೆಂದು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಉಡುಗೆ ತೊಡುಗೆ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ ಹೊಂದಿದ ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಲೌಕಿಕ ವೃತ್ತಿಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗುರುಪೀಠವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇದು ಆಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ವಾರಂಗಲ್ಲು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನೆಲಗೊಂಡಾದಲ್ಲಿದೆ. ಇವರು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬರುವರು, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ಗುರುಗಳು ಮೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಇವರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಂತೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಗುರುಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಈ ಜನಾಂಗದವರಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಇವರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಈ ಜನಾಂಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ ಇವನಿಗೆ ಕಟ್ಟೆಮನಿ, ನಾಯಡು, ನಾಯಗಲ್ಲು, ಗೌಡ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇವನೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇವರು ಶ್ರೀಶೈಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ತುಳಜಾಪೂರದ ಅಂಬಾಭವಾನಿ, ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ಮೊದಲಾದ ದೇವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೇ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಕರೆಂದು, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ, ವೆಂಕಟರಮಣನ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ಅರಿವೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹೊಲೆದು, ಧ್ವಜವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮದ 'ಹುಸೆನ ಭಾಷಾ' ನಿಗೂ ಜೋಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆಯಂತೆ.

ಇವರು ತಮ್ಮ ಕುಲದೈವವನ್ನಾಗಿ 'ರಾಮತಾತ' ಎಂಬ ವಂಶಜನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ನಾಗರ ಪಂಚಮಿ ಹಬ್ಬವಾದ ಐದು ದಿನಕ್ಕೆ ಈತನ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವನನ್ನು

ದೈವೀ ಪುರುಷನೆಂದು ನಂಬಿರುವ ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ತಮ್ಮ ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ 'ರಾಮತಾತ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಡುವರು. ತಮ್ಮ ಜನರ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿರುವ ಇವರು ರಾಮ ತಾತನ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕವಲೆತ್ತಿನವರು 'ರಾಮತಾತನ' ಹಬ್ಬವಲ್ಲದೆ ನಾಗರಪಂಚಮಿ, ಯುಗಾದಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ದಸರೆ ಹಾಗೂ ಮೋಹರಂ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ಕುಲದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಲೆಯವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕಥೆ ಮತ್ತು ಇವನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರುನೂರು ಕುಲಗಳಿದ್ದವು. ಆ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈತನೇ ಪಡೆಯನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ "ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಗೋಕಾಕ ತಾಲೂಕಿನ ಬಾಗರನಾಳ ಗ್ರಾಮದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು, ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಪೂಜೆಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜುಂಜಪ್ಪನ ಗುಡಿಯೊಂದಿದ್ದು ಅದನ್ನೀಗ ಹಾಳುಮಾಡಲಾಗಿದೆ."೩ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

"ಓದು ತಗೆದು ಮಗನೆ ಕುಲವ ನೋಡಿಸಯ್ಯ
ಚದುರಿದ ಮುನ್ನೂರ ಗೊಲ್ಲ ಕುಲವನು ಮತ್ತೆ
ಕೂಡಿಸುವಂತೆ ತನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ."೪

ಎನ್ನುವ ಹಾಡು ಇವರ ಕುಲದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಅರಹುತ್ತದೆ.

ಇವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಐದು ಇಲ್ಲವೆ ಏಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸೋದರತ್ತೆಯು ಮುಂದೆ ನಿಂತು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕುಲದ ಹಿರಿಯ ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಫಲಾಹಾರ ಮತ್ತು ಗುಗ್ಗರಿಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಋತುಮತಿಯಾದ ಕನ್ಯಯನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಗೋದಿ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಹಸಿರು ಬಳೆ ತೊಡಸಿ ಸೋಬಾನ ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ತೆಲಗು ಭಾಷೆಯ ಸೋಬಾನ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮರಾಠಿ, ಕನ್ನಡ, ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವದುಂಟು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಒಂದು ಚರಣವನ್ನಿಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

"ನಾರಿ ಮುತ್ತೈದೆರಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಸೂತಕ
ಕಾಲುಳ್ಳ ಸೂತಕ ನಾಲಕು ದಿವಸಂತೆ
ಜರಣಾದ ಸೂತಕ ಮೂರು ತಿಂಗಳವಂತೆ
ನಡೆ ತಪ್ಪಿದ ಸೂತಕ ಕೈ ಬಿಟ್ಟೆ ಕಳಸ್ಯಾವರೆ
ನೆರೆದ ಸೂತಕ ಹನ್ನೆರಡು ದಿವಸವೋ" ೫

ಹೇಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಜೀವನದ ಒಂದೊಂದು ಮಜಲುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ನಂಟೊಂದಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಯಾ ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಕನ್ಯೆಯ ನಿಶ್ಚಯವು ಕುಲದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನಾದ ಸರಪಂಚನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಪದ್ಧತಿ ಇಲ್ಲ. ಗಂಡಿನವರೇ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ 'ತೆರವು' ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದು ಇದನ್ನು ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಮೊದಮೊದಲು ೩೨ ರೂಪಾಯಿ(ಮೂವತ್ತೇರಡು) ಗಳನ್ನು 'ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕ' ವೆಂದು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೀಗ ೩೦೦೨/(ಮೂರು ಸಾವಿರದಾ ಎರಡು)ರೂ ಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನವರಿಗೆ ಗಂಡಿನವರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ 'ತಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣಗೆ' ಎಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ತಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ, ತಂದೆಗೆ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಂಡಿನವರು ಮೂರು ಊಟ ಹಾಕಬೇಕು. ನಂತರ ಹೆಣ್ಣಿನವರಿಂದ ಎರಡು ಊಟವೆಂಬ ನಿಯಮ ಮೊದಮೊದಲು ಇತ್ತು ಆದರೀಗ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದಲೋ ಏನೋ ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಬದಲಾಗಿ ಗಂಡಿನವರು ಒಂದು ಊಟ ಹೆಣ್ಣಿನವರು ಖಾರದ ಊಟವಾಗಿ ಮದ್ಯಮಾಂಸವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕುಲಬಾಂಧವರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಉಡಕಿ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಇದ್ದು ಉಡಕಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ಯಾಶುಲ್ಕದ ಅರ್ಧ ಹಣವಾಗಿ ಈಗ ೧೫೦೧/(ಹದಿನೈದನೂರಾ ಒಂದು) ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಗಂಡಿನವರಿಗೆ ತೆರವು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಮೊದಲು (೧೬)ಹದಿನಾರು ರೂಪಾಯಿ ಮೊತ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದು ಆದರೆ ವಿಚ್ಛೇದನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹಗಳೆ ಹೆಚ್ಚು

ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು ಆದರೀಗ ಈ ರೀತಿಯ ವಿವಾಹ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಆಕಳು ಮತ್ತು ಎತ್ತುಗಳಂತಹ ಸಾದು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸಿ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುವ ಇವರು ಅವುಗಳ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಂಭಾವಿತರು ವಿನಯಶೀಲರು ಚಾರಿತ್ರವಂತರು ಮತ್ತು ದೈವವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಂಬಿದವರು ಇಂತಹ ಕಲಾವಿದರು ಇಂದು ಬೆರೆಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬದ್ದರಾಗಿ ಲೌಕಿಕ ವೃತ್ತಿ ಕಲಾವಿದರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಕವಲೆತ್ತಿನವರು ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ದೂರದರ್ಶನ ಅಲಿಯಲಿಯಂತಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಭರಾಟೆಯ ಶಳವಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕಲೆಯ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು, ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಬೆಳಸಿ ಉಳಿಸುವ ಹೊಣೆ ಕಲಾಸಕ್ತರದಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧)ಕಿಟಲ್ ಶಬ್ದಕೋಶ – ಕಿಟಲ್ ಎಫ್ ರೆವರಂಡ್ ಮಂಗಳೂರು ಭಾಷಲ್ ಮಿಷನ್ ಬುಕ್ಕ್ & ಟ್ರಾ ್ಯಕ್ ಡಿಪಾಜಿಟರಿ ೧೮೯೪

೨)ಒಥಿಠಡಿಜ ಉಠತಣ ಉಚಿದಜಣಣಜಡಿ – ಅ ಊಚಿಥಿಚಿತಿಚಿಜಚಿಟಿಚಿ ಖಿಚಿಠ ಒಥಿಠಡಿಜ ಇಛಿಠಟಿಠಟುಛಿ ಎಠಣಾಡಿಟಿಚಿಟ ಃಚಿಟಿರಿಚಿಟಠಡಿಜ–೧೯೨೭

೩) ಜಾನಪದ ವೈಭವ – ಡಾ. ನಿಂಗಣ್ಣ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶನ ಗೋಕಾಕ್ –೧೯೯೧

೪)ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ – ಡಾ. ಎಂ.ಎಸ್. ಸುಂಕಾಪೂರ ಭಾಗ–೬ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಪೀಠ ಕ.ವಿ.ವಿ. ಧಾರವಾಡ–೧೯೮೦